

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-85741-03 נ"י מדינת ישראל

תיק חיצוני: 22584-07-14

בפני כבוד השופט עמי קובו

עורר: (עציר) [Redacted]

נגד

מדינת ישראל

משיבה

ב"כ המשיבה: [Redacted] ושות' שלומי ורן סאי-מנדלמן
ב"כ העציר: [Redacted] ושות' אורלי שרגאיים וחילה צור

מסור
החלטת

רקע

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
1. אדם הורשע בעבירת מין. בתום מאסרו הוטל עליו הפיקוח לתקופה של שנתיים. בחלוף השנתיים נזון המפוקח למאסר בפועל בגין עבירת שאינה עבירת מין, ולפיכך צו הפיקוח לא הוארך. האם בתום מאסרו השני ניתן להאריך את תוקף צו הפיקוח רק עד לתום התקופה המרבית של המש שנים ממועד מתן צו הפיקוח המקורי, או שמא ניתן לצבור את תקופות הפיקוח לפני המאסר ולאחריו, ללא תקופת המאסר בפועל כלומר, כיצד יש למנות את התקופה המרבית של תוקף צו הפיקוח, אשת יקבעה בסעיף 23 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו – 2006 (להלן: "החוק" או "חוק הגנה על הציבור"), בתקופה שלא תעלה על המש שנים, וזאת במקרה שבו חלה הפיקוח בתקופת הפיקוח. זו השאלה הדרושה הכרעת בער זה.
  2. ערר לפי סעיף 23 לחוק על החלטת בית משפט השלום ברמלה מיום 20.2.20, וכבי השופט הישאם אבו שחאדה) בפע"מ 20-01-20563, במסגרתו הוארך צו הפיקוח מעקב לפי סעיף 14 בחוק לשנתיים.
  3. העורר הורשע בבית משפט השלום על-פי הודאתו בעבירות מין, וביום 30.10.14 הושת עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לאחר שחרורו של העורר מנשיאת עונש המאסר ולאחר שהוגשה חוות דעת מטעם המרכז לתערכת מסוכנות מינית, שקבעה שרמת המסוכנות הנשקפת מחעורר היא בינונית-גבוהת, הוטל עליו ביום 21.9.15 על יזי בית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 22584-07-14

1 משפט השלום ברמלה צו פיקוח ומעקב לתקופה בת 24 חודשים (להלן: "צו הפיקוח
2 המקורי").

3 לקראת תום תקופת צו הפיקוח, הגישה המשיבה בקשה להארכת צו הפיקוח בשנתיים
4 נוספות. ביום 22.10.17 ניתן צו פיקוח זמני בהסכמת הצדדים, והדיון בבקשה להארכת הצו
5 נדחה. באותה עת נעצר העורר בגין עבירות רכוש, ולאחר שנגזר דינו לעונש מאסר בפועל,
6 תחליט בית משפט השלום ביום 7.11.17 על מחיקת הבקשה להארכת הצו בהתאם לבקשת
7 המשפחה לתורה על ביטול צו הפיקוח הזמני.

8 4. בתום תהליך שחרורו של העורר מעונש המאסר חנוסף, הגישה המשיבה בחודש ינואר 20
9 בקשה להארכת צו הפיקוח ב-3 שנים נוספות. העורר סירב להציע בדיקת מסוכנות עדכנית,
10 והמשיבה ביקשה להספיק על הערכת המסוכנות האחרונה שנערכה בעניינו, קרי בשנת
11 2015, שקבעה מסוכנות מתמדה בינונית-גבוהה. ביום 20.2.20 תחליט בית משפט השלום על
12 הארכת צו הפיקוח בשנתיים נוספות. על החלטה זו הוגש הערר.

13 החלטת בית משפט השלום מיום 20.2.20

14 5. העורר (המשיב בבית משפט השלום) טען כי משצו הפיקוח המקורי ניתן ביום 21.9.15, תרי
15 שותקופה המרבית של הצו מסתיימת ביום 21.9.20 ועל כן ניתן להאריך את הצו רק עד
16 למועד זה. בכל הארכת נוספת יהא על המשיבה להמציא בקשת בבית משפט השלום להוכיח
17 שרמת המסוכנות של המשיב גבוהה לשם הוצאת צו חדש. מנגד טענה המשיבה כי תקופת
18 שהייתו של העורר במאסר בפועל, ארוכה באחזקתו של תמונת המעורבות של תמונת המעורבות לא
19 היה צו פיקוח כנגדו, ובניכוי תקופת זו, ניתן להאריך את הצו עד לתום התקופה המרבית
20 של 5 שנים, ללא קשר למועד בו ניתן הצו לראשונה. בית המשפט דחה את פסק הדין בפעיימי
21 (מח' ת"א) 51303-10-18 מדינת ישראל נ' פלוני (12.5.09) (להלן: "החלטת בעניין
22 פלוני"), אשר עסק בסוגיה זוהי, בה במהלך תקופת חמשה חודשים של אחזקתו של ריצוי עונשו
23 בגין עבירת מין, נשא המשיב בעונש מאסר בגין עבירות אחרות שאינה עבירת מין. באותו
24 הליך כבי תשופטת העמיתה מי סוקולוב קבעה שתקופת מאסרו של המשיב אינה כוללת
25 במניין הימים של חתקופה המרבית ולכן אין מניעה להאריך את צו הפיקוח. בית משפט
26 השלום קבע שיש לראות את החלטת בעניין פלוני כחלכה מנחה של בית משפט השלום
27 ליישמה וזאת כאמור בסעיף 20 בחוק יסודי: חשפיטה, ומשכך תחליט על הארכת צו הפיקוח
28 בשנתיים נוספות.

29 טיעוני הצדדים

30 6. לטענת ב"כ העורר, עוייד שלומציון גבאי-מנדלמן, טעה בית המשפט קמא בכך שקבע כי די
31 בהחלטה היחידה שניתנה בסוגיה זו בבית המשפט המחוזי בעניין פלוני כדי לחנחות בית
32 בית משפט השלום ללא נימוקים לאימוץ החלטה זו. מדובר בסוגיה בעלת משמעות רוחבית,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-5741 נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני 22584-07-14

1 ולא ניתן לנמקה כפי שנימק בית המשפט קמא, בהסתמך על החלטת יחידה של בית-
 2 המשפט המחוזי בעניין פלוני.

3 ביכ העורר הפנתה לסעיף 14 (א) בחוק הקובע שתוקפו של צו הפיקוח לא יעלה על 5 שנים,
 4 ומגדיר תקופה זו כתקופה המרבית. לשיטת העורר, טענת המשיבה שאין למנות ברצף את
 5 התקופה המרבית, וכי אם הייתה חפסקה בין תוס תקופת צו הפיקוח לבין מתן הארכת
 6 הצו, אין למנות את החפסקה במסגרת התקופה המרבית, היא שגויה כיוון שכשמחוקק
 7 קבע שמתן להאריך את הצו מעת לעת, כוונתו הייתה לאפשרות הארכת הצו שניתנת בתוך
 8 תקופת הצו כאשר לא התקיימה הפסקה בין הצווים. העובדה שתמחוקק השמיט את
 9 המילה "במסגרת" בסופה של סעיף 14(ב) בחוק שקבע כי החארכת צריכה להיות בתוך
 10 התקופה המרבית, מנוגלת למסקנה כי כוונת המחוקק היא שהארכת תתבצע במסגרת
 11 התקופה המרבית, ומשמעות הדבר היא שלא ניתן לעצור את מניין התקופה המרבית
 12 כשמאריכים את צו הפיקוח על אף מתן תקופת הצו. כלומר, הארכת הצו מוגבלת לתקופה
 13 בת 5 שנים מיום מתן הצו המקורי, לכן, סמכות בית המשפט להאריך כיום את צו הפיקוח
 14 היא עד לתום 5 שנים ממועד הצו המקורי (21.9.15). התקופה שבה העורר לא היה נתון
 15 תחת צו פיקוח, ובה היה אסיר בגין עבירות רכוש, אינה מאפשרת לצבור את התקופה מעבר
 16 למגבלת חמש השנים ממועד הצו המקורי. אלמלא כן התקופה המרבית של צו הפיקוח
 17 תתפרס על פני 7 שנים וזאת בניגוד לסעיף 14(ב) לחוק, לשיטת העורר, לא ניתן להאריך את
 18 צו הפיקוח מעבר לתקופת ה-5 שנים מיום הטלת הצו המקורי, קרי: עד ליום 21.9.20. לא
 19 בכדי קבע המחוקק את סעיף 14(ג) המאפשר הארכת הצו המקורי ל-5 שנים בכפוף לכך שרמת
 20 המסוכנות המינית היא גבוהה. מכאן שפרשנות המשיבה לחוק שגויה ומאיינת את תכליתו.
 21 סעיף 14(ב) בחוק קובע שניתן להאריך את צו הפיקוח בתוך התקופה המרבית לתקופות
 22 שאינן עולות במצטבר על התקופה המרבית. משמעות הדבר היא שתקופות הצווים יכולות
 23 להצטבר אך לא לעבור את תקופת ה-5 השנים. הסיפה של סעיף זה מאפשרת להאריך את צו
 24 הפיקוח גם שלא בתוך תקופת הפיקוח, מטעמים מיוחדים שירשמו, ובתנאי שהארכת
 25 תעשה במסגרת התקופה המרבית. בכך למעשה המחוקק לא התעניק את האפשרות של
 26 הצטברות תקופה מעבר ל-5 שנים ומשמעות הדבר היא שבמצב בו מתבקשת הארכת שלא
 27 בתוך תקופת הפיקוח, לא ניתן לצבור את התקופות מעבר ל-5 שנים מיום הטלת הצו
 28 המקורי.

29 החוק מאזן בין חצורך להגן על הציבור בפני עברייני מין לבין זכותו של עבריין המין לשוב
 30 לחייו כאדם חופשי לאחר שנשא במלוא עונשו ככל עבריין אחר. הפרשנות התכליתית של
 31 החוק היא ליצור איזון ומידתיות בתקופת הפיקוח, כך שתקופה מרבית תחושב מיום
 32 הטלת הצו המקורי ללא עצירת תקופת הספירה וצבירה לתקופות העולות על 5 שנים
 33 ממועד הצו המקורי. לא בכדי נקבעה בחוק תקופה מרבית של 5 שנים, שחרי אלו השנים

הח.
למ
ש"פ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני 22584-07-14

1 שבהן המסוכנות הנשקפת מעברייני המין היא משמעותית ובהן נדרש פיקוח. מדובר
 2 בתנאים קשים שמטילים על אדם שסיים לשאת במלוא עונשו. לא בכדי קבע המחוקק פרק
 3 זמן של חמש שנים, וזאת בשל מחקרים שלפיהם קיימת הפחתה ברמת המסוכנות, גם
 4 לעברייני מין שלא שולבו בטיפול, בתלוף 5 שנים מתום ריצוי העונש (רי קרל חנסון, אנדרו
 5 ג'רי האריס, לולי תלמוס ודיוויד תורנטון "יתכן שעברייני מין בסיכון גבוה לא יהיו
 6 בסיכון גבוה לנצח", מורסם ב- Journal of Interpersonal Violence, כרך 29 עמ' 2792-
 7 2813 (2014)). יש לקרוא את סעיף 14(ב) בשני חלקים – בחלק הראשון מדובר על הארכת
 8 מעור לעת-ההוא מצטבר עד לתקופת המרבית, ובחלק השני מדובר על מצב בו תיח אירוע
 9 מותק, ובו לא תיחזק חמילה במצטבר אלא פרק הזמן המרבי.

7. מטעם בייכ המשנה עונתי אורלי שרגתיים וחילה צור, תכלית החוק היא הגנה על
 10 הציבור מפני עברייני מין לאחר שתעורר שוחרר ממאסר בגין ביצוע עבירות מין, רמת
 11 המסוכנות המינית שלו נמצאת במיניונית-גבוהה. בתקופת המאסר חוספת שריצה, לא היה
 12 צורך בחוקי הגנה על הציבור מפניו משום שהציבור היה מוגן בדרך אחרת. הצורך בחוק
 13 עלה כאשר שב הסוכן קרי שחצייתו אנו מוגן מפני עברייני המין. העורר בעל מסוכנות
 14 מינית שנקבעה בשנת 2015 מכיוון שהוא מסרב להיבדק שוב. אם העורר ימשיך לסרב
 15 להיבדק במרכז להערכת מסוכנות מינית, תיוותר רמת המסוכנות כבינונית-גבוהה וחצו
 16 יפוג. המשבה הסתמכה על החלטת כבי השופטת סן קולוב בעניין פלוני אשר העניקה לחוק
 17 פרשנות תכליתית וראויה, ובעקבותיה אף בית המשפט קמא בעניינו. יש לקרוא את סעיף
 18 14 (ב) ברצף וכך ניתן לחבינו בשלמותו באופן שניתן לצבור את תקופות הפיקוח באופן
 19 שיצטבר עד ל-5 שנים, ללא קשר למות שבו ניתן חצו המקורי. אין מחלוקת על כך
 20 שהתקופה המרבית היא 5 שנים, והשאלה היא לגבי אופן מניח השנים אם כוונת המחוקק
 21 הייתה לצבור את התקופות אחת אחר השנייה עד לחמש שנים ממועד חצו המקורי, לא היה
 22 צורך במילה "במצטבר". זו מילה שמלמדת שניתן לצבור את תקופות הפיקוח בפועל. אין
 23 לפקוח לצו פיקוח בתקופת מאסר של עברייני המין, מפני שאין צורך לחגן על תלבוה כשהוא
 24 גין כותלי הכלא ועל כן אין מקום למנות אותו בתקופת המרבית. הארועים החוקיים
 25 אינם משנים את חגדרת התקופה המרבית, עדיין התקופה תעמוד על חמש שנים באופן מצטבר
 26 של פיקוח בפועל. יש לפרש את סעיף 14(ב) בחוק באופן תכליתי החוקי מטרות החוק –
 27 מניעת ביצוע עבירות מין חוזרות וזאת בדרך של פיקוח יעיל וממשי על תפקודו והשתלבותו
 28 של עברייני המין בקהילה. תכלית זו קיבלה ביטוי בסעיף 12(ו) בחוק הקובע שצו הפיקוח
 29 נתקיים לאחר ריצוי עונש תמאסר בפועל ובכך החווה המחוקק את דעתו שתקופת המאסר
 30 אינה מצריכה פיקוח. בנוסף בדברי החסבר לחוק צוין שיעשה מעקב ופיקוח חיזוני על
 31 עברייני המין בקהילה וגם מכך ניתן להסיק שהמחוקק ביקש לקבוע תקופה מרבית לקיומו
 32 של פיקוח ממשי, באופן שתקופת הפיקוח תחושב באופן מחותי ולמנוע מצב בו תיבלע כל
 33

ר. י. י. י.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 22584-07-14

1 תקופת הפיקוח בזמן המאסר. לשיטת המשיבה, במצבים בהם חל אירוע מפסיק במהלך
 2 תקופת הפיקוח אשר חופך את הפיקוח ללא אפקטיבי, אין מקום להמשיך ולמנות את
 3 התקופה תחת התקופה המרבית. הפרשנות המוצעת על-ידי עורר, שיש לחשב את תקופת
 4 5 השנים מהיום שבו ניתן צו הפיקוח המקורי ללא יכולת לעצור את מניין השנים גם
 5 במצבים בהם לא מתקיים פיקוח, אינה מתיישבת עם תכלית החוק כמו גם עם לשון החוק
 6 הקובע במפורש שבית המשפט רשאי להאריך את הצו מעת לעת לתקופה שאינה עולה
 7 במצט"ח על התקופה המרבית. לשיטת המשיבה, החוק מאפשר לתת צו פיקוח לתקופה
 8 מצטברת ("נטו") של חמש שנים, אשר בהתקיים "אירוע מנתק", יכולת להתפרש ("ברוטו")
 9

10 8. מאמר מסגר יצונוני שני תצדדים דחו את הפרשנות שלפיה החחלטת על הארכת הצו
 11 צריכה להינתן בתוך התקופה המרבית של חמש שנים ממועד תחילת הצו המקורי, גם אם
 12 תוקפו של הצו יכול להגיע במצטבר ל-5 שנים.

13 9. בהחלטה מטעם ממונה (ת"א) 18-10:51303 מדינת ישראל נ' פלוני (12.5.19), שעליה התבסס
 14 בית-משפט השלום נדונה שאלה דומה למקרה דומה בניסבותיו למקרה דנן. תמשיב שם
 15 הורשע בביצוע עבירות מין ולאחר ששוחרר מריצוי עונש מאסר הוטל עליו צו פיקוח למשך
 16 3 שנים. בתום תקופת הפיקוח הוגשה בקשה להארכת הצו, אשר נמחקה מכיוון שחעורר
 17 נעצר עד לתום החליכים בגין עבירה אחרת שאינה עולה על צו הפיקוח. לפני מועד שחרורו מריצוי
 18 המאסר בגין העבירה האחרת הוגשה בקשה להארכת צו הפיקוח בטענה שאין למנות את
 19 תקופת המאסר האחר במניין התקופה המרבית. כפי שהופטת סוקולוב קבעת כי בתקופת
 20 היות חמשיב בכלא לא היה מקום לחטי עליו צו פיקוח, בהתחשב בתכלית החוק, מאחר
 21 שלא היה צורך בפיקוח, ואף לא ניתן היה לבצע פיקוח אפקטיבי. לכן חמפוקח בכלא.
 22 עוד קבעה כפי שהופטת סוקולוב כי אינה סבורה שיש במקרה זה מטפן פרשנויות לחוק,
 23 כטענת בייכ המשיב באותו הליך, ודחתה את הטענה עליו לברוח בפרשנות הנוחה למשיב.
 24 נקבע כי הפרשנות המוצעת על ידי בא כוח חמשיב איננה סבירה כלל ועיקר ומשיתקת אף
 25 איננה תומכת בה. משתוקפו של הצו לא עלה במצטבר על 5 שנים, ניתן להאריך את הצו עד
 26 לתקופה בת 5 שנים, ללא קשר למועד הטלת הצו המקורי.

זיון ותברעת

27
 28 10. השאלה העומדת לדיון בערר זה היא שאלת פרשנותו של סעיף 14 בחוק, ובפרט כיצד יש
 29 למנות את התקופה המרבית של הפיקוח – האם יש למנות את שנות הפיקוח מיום תחילת
 30 צו הפיקוח המקורי ועד לחלוף 5 שנים מאותו מועד כטענת העורר, או שמא ניתן לצבור את
 31 תקופות הפיקוח, במקרה שחצו תופסק וחודש, עד לסך מצטבר של 5 שנים.

32 11. סעיף 14 (א)-(ג) בתוק מורה כדלקמן:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 22584-07-14

1 (א) תוקמו של צו פיקוח לפי פרק זה לא יעלה על חמש שנים (בסעיף זה –
2 התקופה המרבית).

3 (ב) הוציא בית המשפט צו פיקוח לתקופה קצרה מהתקופה המרבית, רשאי
4 תוא, בתוך התקופה המרבית, להאריך את הצו מעת לעת, לתקופות נוספות
5 שאינן עולות, במצטבר, על התקופה המרבית, אם סבר, לאחר שקיבל הערכת
6 מסוכנות, שרמת הסיכון שעברייני המין יבצע עבירת מין נוספת, אינה נמוכה,
7 והנסיבות בית המשפט רשאי להאריך את הצו גם לא בתוך תקופת הפיקוח אם מצא
8 שיש צורך בכך מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שתהארכה האמורה בוצעת
9 במסגרת התקופה המרבית.

10 (ג) בתום התקופה המרבית, רשאי בית המשפט להוציא צו פיקוח חדש לגבי
11 עברייני מין אם סבר, לאחר שקיבל הערכת מסוכנות, שרמת הסיכון שעברייני המין
12 יבצע עבירת מין נוספת היא גבוהה; הוראות פרק זה יחולו על דיון כאמור בשינויים
13 תמורה.

14 12. לאחר שבתנאי אחריועוני העדדים, והנסיבות אף בהחלטת בעניין פלוני, סבורני כי הדין עם
15 בי"כ עורר, וזאת מן הטעמים הבאים:

16 13. ראשית, לשון החוק תומכת בעמדת בי"כ העמותה סעיף 14(א) לחוק מגדיר את התקופת
17 המרבית כדלקמן: "תוקמו של צו פיקוח לפי פרק זה לא יעלה על חמש שנים (בסעיף זה –
18 התקופה המרבית)".

19 סעיף 10(ב) לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981 מגדיר כיצד יש לחשב תקופת קצובה במספר
20 שנים כדלקמן:

21 "תקופת קצובה במספר חדשים או שנים לתוך אירוע פלוני תסתיים
22 בחדשה האחרון ביום שמספרו בחודש כמספר יום התאריך, ואם היה החודש
23 חסר אותו יום - ביום האחרון של החודש".

24 כלומר, על-פי סעיף 10(ב) לחוק הפרשנות, במקום שבו המחוקק קבע תקופה של חמש שנים,
25 אשר מתחילה להימנות ממועד השחרור ממאסר, במקרה שבו אדם נשפט עונש מאסר בגין
26 עבירת תמין (סעיף 12(ד) בחוק) או ממועד מתן הצו, תקופה זו נמנית בקצף למשך חמש
27 שנים ותסתיים בתום חמש שנים ממועד תחילתה. נוסחו של סעיף 14(א) אינו תומך
28 בפרשנות לפיה התקופה המרבית של 5 שנים ניתנת לחישוב באופן שיוציא מגדרה תקופות
29 שבהם צו הפיקוח הופסק, כך שהארכתה תהאפשר מעבר לחמש שנים מיום מתן הצו
30 המקורי.

הח
אמ
37

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 נ' מדינת ישראל

תיק היצוני: 22584-07-14

1 בחקשר זה יודגש כי בהגדרת "התקופה המרבית" בסעיף 14(א), לא עשה המחוקק שימוש
2 במונח "במצטבר", שבו עשה שימוש בסעיף 14(ב) רישא. מכאן, שהגדרת התקופה המרבית
3 מתייחסת לתקופה של חמש שנים, ולא למקבץ של תקופות שונות אשר ניתן לצבור אותן
4 לקדי חמש שנים.

5 בכך שונה התקופה המרבית אשר מוגדרת בסעיף 14(א) בחוק לעומת חוק סדר חזין הפלילי
6 (סמכויות אכיפה מעצרים), תשנ"ו-1996, אשר הגדיר את תקופת המעצר המרבית לאחר
7 הגשת פתב אישום כ"תקופה המצטרת כדי תשעה חודשים" (סעיף 61), ושם לאור נוסח
8 החוק נקבעה ניתו לצבור את התקופות (ראו למשל, בש"פ 5142/99 מורוזובה נ' מדינת
9 ישראל, פ"ד (6) 656, 643 (1999)). כלומר, אילו היה ברצון המחוקק לקבוע שניתן יהיה
10 למנות את התקופה המרבית על ידי צירוף מקטעים שונים של תקופות קצרות יותר, היה
11 עליו להגדיר את התקופה המרבית בזימון לחוק המעצרים כ"תקופה המצטרפת כדי חמש
12 שנים".

13 14. גם לשוני של סעיף 14(ב) רישא הומפת באותה מסקנה. סעיף 14(ב) רישא קובע כי "הוציא
14 בית המשפט צו פיקוח לתקופה קצרה מהתקופה המרבית, רשאי הוא, בתוך התקופה
15 המרבית, להאריך את הצו מעת לעת, לתקופות נוספות שאינן עולות, במצטבר, על
16 התקופה המרבית". כלומר, הסעיף נועד לאפשר לבית המשפט להוציא צו פיקוח לתקופה
17 קצרה מהתקופה המרבית (למשל, שנתיים) ולאחרי מכן – בתוך התקופה המרבית של חמש
18 שנים – להאריך את הצו מעת לעת, לתקופות נוספות (למשל, שנה וחצי בכל פעם), שאינן
19 עולות במצטבר על התקופה המרבית של חמש שנים ממילא. מן הצד המקורי, לא היה שום צורך במילים
20 "בתוך התקופה המרבית", ודי היה בניסוח "רשאי הוא להאריך את הצו מעת לעת,
21 לתקופות שאינן עולות במצטבר על התקופה המרבית". בחקשר זה יש להפנות לכלל
22 הפרשני לפיו חזקה על המחוקק שלא השתית מילותיו לריק, המילים "בתוך התקופה
23 המרבית" קובעות שכל הארכות הצו כפופות למגבלת התקופה המרבית של חמש שנים,
24 והמצטברות של התקופות אינה מאפשר חריגה מתקופת זו. ואכן, הסעיף מאפשר לצבור
25 תקופות, אך כל זאת, לא רק במגבלה שחן אינן עולות במצטבר על התקופה המרבית, אלא
26 גם שבית המשפט יאריך את הצו "בתוך התקופה המרבית", קרי בתוך חמש שנים ממועד
27 תצו המקורי.
28

29 יתר על-כן, סעיף 14(ב) רישא ממילא אינו האכסניה אשר מאפשרת את הארכת הצו במקרה
30 דין שבו הצו ניתן "שלא בתקופת הפיקוח", וזאת מפני שבמקרים שבהם הצו חופסק או לא
31 חודש עקב חטלת עונש מאסר בפועל על המפוקח בגין עבירה שאינה עבירת מין, חרי
32 שהבקשה להארכת הצו היא בקשה "שלא בתוך תקופת הפיקוח" ולשט כך תיקן המחוקק
33 את החוק בשנת 2011 באופן שהתווסף לו סעיף 14(ב) סיפת, כפי שיובחר לחלק. לפיכך,

למ
64

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 / מדינת ישראל

תיק חיצוני: 22584-07-14

- 1 הביטוי "במצטבר" אשר קבוע בסעיף 14(ב) רישח לחוק, אינו יכול להוות אסמכתא
- 2 לפרשנות חמוצעת על-ידי המשיבה. סעיף 14(ב) רישח כלל אינו עוסק במקרים שבתן
- 3 תקופות הפיקוח אינן רצופות, אלא לשם כך נקבע סעיף 14(ב) סיפה.
- 4 15. סעיף 14(ב) סיפה התווסף לחוק במסגרת תיקון מס' 3, ונועד, בין היתר, לאפשר את
- 5 הארכת הצו שלא בתקופת הפיקוח, למשל במקרה שבו במהלך תקופת הפיקוח נדון
- 6 המפוקח לעונש מאסר שלא בגין עבירת מין, וצו הפיקוח פקע. בסעיף 14(ב) סיפה נקבע
- 7 "אולם בית המשפט רשאי להאריך את הצו גם לא בתוך תקופת הפיקוח אם מצא שיש
- 8 צורך ~~מיוחד~~ מיוחד בטעמים מיוחדים שייירשמו, ובלבד שהארכת האמורה בוצעה במסגרת
- 9 תקופת הפיקוח. עיון בסעיף מעלה כי המחוקק חדגיש את הדרישה שתארכת תהיה
- 10 במסגרת התקופת המרבית", כלומר במסגרת המגבלה שנקבעה בסעיף 14(א) של חמש
- 11 שנים, אשר נמנית ממועד הצו המקורי. בכך הקנה המחוקק לבית המשפט סמכות להאריך
- 12 את צו הפיקוח אף שלא בתקופת הפיקוח, כלומר לאחר שצו הפיקוח פקע, אך לא מעבר
- 13 לתקופת המרבית ולא לאחר שתקופת חמש השנים הסתיימה.
- 14 זאת ועוד, בסעיף 14(ב) סיפה ~~החוק~~ החוק ~~המסווג~~ המסווג למקרה דין, לא בחר המחוקק לעשות שימוש
- 15 במונח "במצטבר" שבו עשה שימוש בסעיף 14(ב) רישח. מכאן מובן שאין המדובר בצבירה
- 16 של תקופות מעבר לתקופת המרבית. לא ניתן "לחשואיל" את המילת "במצטבר" מהרישח
- 17 של הסעיף, אל הסיפה שלו, באופן אשר יאפשר את ~~החל~~ החל שנות שאליה עותרת המשיבה.
- 18 16. אף עיון בפרוטוקול וועדה חוקה חוק המשפט ~~המכנסת~~ המכנסת 4.7.11 במסגרתו נדון תיקון
- 19 מס' 3 שבו חוסף הסיפה לסעיף 14(ב) מעלה כי ~~הייתה מונית~~ הייתה מונית הדברים. באותה ישיבה
- 20 קבצירה גבי עמית מררי ממחלקת ייעוץ וחקיקה במשרד המשפטים (כתואר אז), כי
- 21 "אנחנו לא מבקשים מעבר לחמש שנים" (עמ' 23). באותה ~~ישיבה~~ ישיבה נקבע כי התיקון נועד
- 22 לאפשר הארכת צו הפיקוח גם שלא בתוך תקופת הפיקוח, למשל במקרים שבהם המפוקח
- 23 יצא לחו"ל או היה במאסר אחר, אך אין בתיקון כדי לאפשר ~~הארכת~~ הארכת מעבר לתקופת של חמש
- 24 שנים. אילו היה ברצון משרד המשפטים לאפשר צבירה של התקופות לתקופה ~~מבטלת~~ מבטלת של
- 25 חמש שנים, תוך גריעת תקופות המאסר או השהות בחו"ל, חוקק שתצוברים חיו מובחרים
- 26 באופן מפורש.
- 27 17. סוגיה דומת התעוררה בנושא המאסר על תנאי. גם בענין המאסר על תנאי התעוררה
- 28 שאלת, האם ניתן לאמץ פרשנות לפיה עונש המאסר על תנאי יפוצל – חלקו יחול בתקופה
- 29 שעד לתחילת ריצוי המאסר בפועל, וחלקו האחר יחול לאחר סיום ריצוי המאסר בפועל.
- 30 בית-המשפט העליון, מפי כבי חשופטת (כתואר אז) די ביניש, קבע בע"פ 7510/00 ממנוקלר
- 31 נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4) 258, 272 (2002) כי פרשנות זו נוגדת את התכלית לחקיקתית.
- 32 מכאן, שכאשר עונש המאסר על תנאי מתחיל לחימנות, אין בעובדה שחוטל על חנידון

ד"ר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-5741 נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 22584-07-14

1 מאסר בפועל נוסף, כדי לחובל להפסקת התנאי ולחידושו לאתר השחרור מהמאסר. אמנם,
2 חסוגית הנוגעת למאסר על תנאי, היא ענישתית, בעוד שחוק ההגנה על הציבור תכליתו
3 מניעתית, ואולם סבורני כי אף במקרה דנן לא קיימת הצדקה לפיצול התקופה באופן
4 שזאפשר את הארכת התקופה המרבית מעבר למגבלת חמש השנים ממועד הטלת הצו
5 המקורי.

6 במקומות שבהם המחוקק ביקש ליצור "תנאי מפסיק" לתקופה שנקבעת, הרי שהוא עשה
7 כך במפורש. כך למשל, בעניין סדר נשיאת מאסר בפועל בשל אי תשלום קנס, קבע המחוקק
8 כי התקופה לתקופות המאסר מאסר בשל אי תשלום קנס, ישא אותו תחילה לפני כל מאסר
9 פלילי אחר, ואם היה במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק
10 אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום קנס וישוב וימשך משתם המאסר
11 האמורי" (סעיף 46 בחוק העונשין, תשל"ז-1977). כך גם נקבע בסדר נשיאת מאסר אזרחי
12 "מי שהוטל עליו מאסר אזרחי ומאסר פלילי, ישא את המאסר האזרחי תחילה; ואם היה
13 נושא מאסר פלילי בעת שהוטל עליו המאסר האזרחי, יופסק המאסר הפלילי לשם נשיאת
14 המאסר האזרחי וישוב וימשך מתום המאסר האזרחי" (סעיף 47 בחוק העונשין). לא כך
15 נקבע במקרה דנן.

16 18. זאת ועוד, על-פי סעיף 14(ג) לחוק, בחלוף התקופה המרבית של חמש שנים קיימת סמכות
17 ח'שה לתת צווי פיקוח, אלא שתמחוקק קבע כי ח'שה לתת צו פיקוח חדש כפופה לכך
18 ש'מת הסיכון שעברייני חמין יבצע עבירות מיוחסות היא גבוהה. בכך אינן המחוקק בין
19 הצורך להמשיך ולפקח על עברייני מין לאחר תום תקופת המ'שנים, לבין הצורך לקבוע
20 מ'עד סיום למגבלות המוטלות על המ'שנים.

21 19. גם עיון בסעיפים 14(ד) ו-14(ה) בחוק תומך במסקנת האמורה. הפ'פים חללו קובעים
22 כ'לקמן:

23 "ד) לא יוציא בית המשפט צו פיקוח ולא ימצא ע'ביר מ'ן מ'ן פיקוח ומ'שנים,
24 לאחר שחלפה התקופה הבאה, לפי המוקדם:

25 (1) תקופת המחיקה, כהגדרתה בסעיף 16 לחוק המת'ם הפלילי לגבי
26 עבירת חמין שבה חורשע;

27 (2) עשרים שנים מיום שחרורו ממאסר בפועל או מאשפוז, או מיום מתן
28 גזר דינו, לפי הענין.

29 (ח) על אף האמור בסעיף קטן (ז), חורשע עברייני חמין בעבירת מין נוספת או
30 בתפרת צו הפיקוח כאמור בסעיף 22(א), בטרם חלפה התקופה כאמור באותו
31 סעיף קטן, יחל מנין התקופה כאמור במועד שחרורו של עברייני חמין ממאסר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 14-07-22584

1 בפועל או מאשפוז בשל עבירת המין הנוספת או הפרת צו הפיקוח, או ביום
2 מתן גזר דינו בקשר לעבירה כאמור".

3 על-פי הסעיפים האמורים, במקום שבו ביקש המחוקק להאריך את התקופה אף מעבר
4 לתקופת המחיקה של הרישום הפלילי או של עשרים שנה מיום השחרור, הוא עשה כן
5 במפורש, למשל במקרה שבו עבריין מין תורשע בעבירת מין נוספת או בהפרת צו פיקוח.
6 בהעדר תרשעה בעבירת מין נוספת או בהפרת צו פיקוח, קבע המחוקק כי בתום תקופת
7 המחיקה של הרישום הפלילי או בתום עשרים שנים מיום השחרור מהמאסר (נגין עבירת
8 המין) תפוג המוקדם, לא יוציא בית-המשפט צו פיקוח – זאת גם במקרים של מסוכנות
9 גבוהה שבה קיימת סמכות למתן לצו פיקוח מעבר לחמש שנים. כלומר, המחוקק ראה
10 חשיבות לקביעת גבולות זמן ברורים אשר מעבר אליהם רק בחוראה מפורשת בחוק ניתן
11 להמשיך ולהוסיף צו פיקוח.

12 20. אף פרשנות תכליתית של חוק המובילה לתוצאת דומת. תכליתו המרכזית של החוק היא
13 "להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין על ידי ביצוע הערכות מסוכנות לגבי עבריני מין
14 בשלבים חשונים של התליך המשפטי מן ביצוע פיקוח ומעקב ושיקום מונע לעבריניים
15 כאמור, וחכל לשם מניעת ביצוע עבירות מין חוזרות" (סעיף 1 בחוק). בפסיקה נקבע לא
16 אחת כי יש לפרש את הוראות החוק בצורה תמאונת בין האינטרסים של הגנת על הציבור
17 לבין זכויותיו של עבריין המין. כך למשל קבע כב"ש שוחט עי פוגלמן בבשי"פ 545/15 פלוני נ'
18 מדינת ישראל (24.2.15):

19 "מטרתו של החוק, ובכלל זאת של צו הפיקוח המוטל כאמור על העבריין
20 מגבלות ומחויבויות שונות, לחגן על הציבור מפני עבירות מין אשר קיימת
21 לגביהם הערכת מסוכנות שלילית, וזאת בשים לב ליחודי של עבירות מין
22 ככאלה המאופיינות ברצדיביזם גבוה; לקושי של רשויות החוק להחזיר את המאפשר
23 עמן; ולשכיחות ביצוען... במובן זה, מהווה חוק המונע על חצי בור – המאפשר
24 הגבלה על חירותו ופרטיותו של עבריין המין – חריג לכלל שלפיו אדם שסיים
25 לשאת בעונשו "שילם את חובו" לחברה ויש להתיר לו לחמשין בחייו באין
26 מפריע. החוק טומן בחובו איוון בין האינטרסים השונים, זכויותיו של
27 עבריין המין מזה ואינטרס הציבור מזה – בדמות מבחני המידות שחטלת
28 צו פיקוח כפופה אליהם".

29 צו הפיקוח על פי החוק מטיל מגבלות שונות על חירותו של המפוקח, כגון מגבלה על צריכת
30 לְשקאות משכרים או שימוש בסמים מסוכנים, מגבלה על החזקת חומר שנועד לעורר
31 מינית, מגבלה על נחירה בכלי רכב, מגבלה על הימצאות מחוץ למקום המגורים בשעות
32 מסוימות, מגבלה על הימצאות בסביבות מקומות מסוימים, מגבלה על התחברות עם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 22584-07-14

- 1 קטינים, מגבלה על פגישה עם נפגע תעבירה או על הימצאות בקרבת מקום מגוריו, מגבלה
- 2 על עבודה במקומות מסוימים, מגבלה לעניין מקום מגורים או עבודה ועוד. במקרה שבו
- 3 אדם נתון במאסר מאחורי סורג וברזח בגין ביצוע עבירה אחרת, שאינה עבירת מין, הלכה
- 4 למעשה חירותו מוגבלת בכל אותן מגבלות אשר ניתן היה להטיל עליו לפי חוק הגנה על
- 5 הציבור, ואף למעלה מכך. במקום פיקוח על-ידי קצין פיקוח, הנאשם מפוקח חלכה למעשה
- 6 על-ידי שירות בתי הסוחר. כך שבסופו של דבר, התכלית של הגנה על הציבור מפני ביצוע
- 7 עבירות מושגת גם במקרים שבהם המפוקח נזון, במהלך תקופת הפיקוח, לעונש מאסר
- 8 שלי בגין עבירות מין. בתקופת המאסר הנוסף חירותו ופרטיותו של עבריין המין מוגבלות
- 9 מאמצים משמעותיים בהרבה מאלה שניתן להטיל עליו בחוק ההגנה על הציבור, והציבור
- 10 מוגן מפניו באופן מיטבי יותר.
- 11 21. אמנם, כפי שטענת המשיבה, תכליתו של החוק היא הגנה על הציבור באמצעות פיקוח על
- 12 תקופת השתלבות עבריין המין בקהילה, ולא בכדי תקופת הפיקוח מתחילה, ככלל, ממועד
- 13 שחרורו של עבריין המין מהמאסר שהוטל עליו בגין עבירת המין. בנסיבות אלה, אכן יש
- 14 ממש בטענה כי בעת מאסר נוסף של עבריין המין, בעבירת רכוש למשל, הפיקוח אינו
- 15 אפקטיבי. מכאן, שיש טעם בטענת המשיבה שהפיקוח של חמש שנים ראוי שיהיה בקהילה.
- 16 עם זאת, אין בכך כדי להצדיק פרשנות אשר תאפשר ליצור "אירוע מפסיק" אשר יאפשר
- 17 להאריך את תקופת הפיקוח מעבר לתקופת שהותו הממוקקת בתקופת מרבית.
- 18 22. הפרשנות שבה דוגלת המשיבה מאפשרת לכאורה לחמשנד ולהאריך את צו הפיקוח ללא
- 19 שום מגבלת מועד. כך למשל, אם לא היה שהמפוקח שהחליף את פיקוח למשך שנתיים, הוא
- 20 נזון – בגין עבירת רכוש – לעשר שנות מאסר ניתן יהיה על-פי פרשנות המשיבה, לאחר
- 21 שחרורו מהמאסר בגין עבירת רכוש, להטיל עליו צו פיקוח למשך שלוש שנים נוספות.
- 22 סבורני כי פרשנות זו חורגת מגדרי האיזון שנקבע בתוך
- 23 **סוף דבר**
- 24 23. לאור האמור לעיל, סבורני כי יש לבכר את הפרשנות שלפיה תקופת הפיקוח הממוקקת של
- 25 חמש שנים אינה ניתנת לפיצול. התקופה שבה צו הפיקוח על עבריין המין פקע אינה יכולה
- 26 לעצור את מניין התקופה המרבית באופן שיאפשר להאריך את התקופה מעבר ל-5 שנים
- 27 ממועד מתן הצו המקורי.
- 28 24. אשר על כן, אני מקבל את הערר ומורה על קיצור תקופת צו הפיקוח, כך שיחול עד לתום
- 29 התקופה המרבית של חמש שנים ממועד מתן צו הפיקוח המקורי, קרי: עד ליום 21.9.20.
- 30
- 31

ת.ר. למ 44

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 20-03-35741 מדינת ישראל

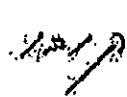

תיק חיצוני: 22584-07-14

החלטה זו מותרת בפרסום, ללא פרטי העורר.

מוכירות בית-המשפט תמציא החלטה זו לצדדים.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9

ניתנת היום 18 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

 עמית זיב, שופט

10

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

בית המשפט